

Den gamle gartner

Anlægsgartner Chr. Milos egen have er et flor af rododendron og roser

Tekst: Bente Just
Foto: Martin Ravn

Den gamle gartner i Horsens' gamle garter. Det er vel de ord, der bedst og hurtigst dækker Chr. Milo. Han er nu sidst i 70'erne og dyrker kun sin egen have. Men igennem flere årtier var Milo Horsens' kendte anlægsgartner - og har som sådan sat sit præg på omkring 1000 haver.

Rundt om i Horsens' vilakvarterer kan man stadig se de mange haver, som Chr. Milo - eller Kesse Milo, som de fleste kender ham som - har anlagt. Stilen er helt hængslet på

selv i ældre haver kan man nemt genkende den. En speciel blanding af blomstrende buske med smukke farver og karakteristiske stedsegrønne planter.

Især er Milo glad for rododendron og roser. Og kærligheden til netop disse planter ses tydeligt i hans egen have på Carit Etlarsvej i Horsens østlige ende.

På en 800 kvm. stor grund med huset fra midten af 50'erne har Kesse Milo gennem snart 40 år kælet for sine blomster og planter. Først som en nyanlagt have, siden som en plet, hvor alt blev dyrket og forædlet med en særlig entusiasme og lidenskab.

Selvom haven er af al-

mindelig parcelhusstørrelse, rummer den i dag omkring 30 forskellige sorter rododendron og 25-30 forskellige sorter roser fordelt på ialt 250 rosenplanter.

Det er de to, rododendronerne og roserne, som dominerer i have-rummet. Men flot suppleret af stedsegrønne, græsser og blomstrende buske - både de mere almindelige, men også meget sjældne.

Blomster og planter står i bede langs hækken, i små runde bede midt i plænen og rundt om det lille bassin, hvor en lille springsvangsfigur har sprøjtet vand igennem rundt regnet 35 år.

Alene græsplænen er

noget for sig selv: Et tæppe så grønt, tæt og blødt, at det virkelig føles som et tæppe under bare tæer. At det græstæppe i princippet består af det samme som de visne, stikkende og brune græstørv, som lige nu ses i alle andre haver, er ufatteligt.

Men Kesse Milo sparer heller ikke på vandet. Han er upåvirkelig af stigende vandpriser og vandafledningsafgifter. Haven skal have det, den skal have. Og han vander flittig sommeren igennem. Derfor - og fordi plænen slås to gange om ugen - er græsset så grønt i Milos have.

Den allerførste

Selvfølgelig er haven på Carit Etlarsvej 4 ændret igennem årene. En del planter og blomster har måttet vige pladsen for nye, og ind imellem er bede lagt om. Men mange planter har bestemt også fået lov at blive stående.

I et hjørne af haven står stadig den allerførste rododendron, som blev plantet i 1955. En klassisk lyslilla, som siden har fået selskab af alle de nye sorter og farver.

I Milos have findes rododendron i alverdens farver. Lyslilla, mørklilla, purpurfarvede, lyserøde, dybtrode, gule, orange, hvide - og mange både med store og små blomster.

De står i partier, hvor farverne supplerer hinanden og planterne afløser hinanden under blomstringen.

En af de rododendron, som Milo holder allermest af, er denne varmt gule, som ikke er særligt almindelig.

Nu hvor rododendronerne er ved at være afblomstret, begynder roserne at lyse op.

I små og store grupper står roserne i alle udgaver. Gamle, storblostmrende og duftende sorter. Nye, elegante roser med lange, slanke knopper. Opstammede roser, miniroser i potter på terrassen osv.

Tid til egen have

Indtil for nogle år siden var Milo en meget travl anlægsgartner. Anlagde i de år, hvor parcelhusbegrebet blev almindeligt i Danmark, sine cirka 1000 haver. De fleste i Horsens, men også en del udenbys - både i Vejle, Århus og helt op til Skæring nord for Århus.

I Horsens har Milo og de

folk, som han beskæftigede, mens han endnu var aktiv, også passet mange store, ældre villahaver igennem årtier.

I dag har Kesse Milo rigtig tid til at nyde sin egen have. I dag tilbringer han mange stunder på den overdækkede terrasse, hvorfra han sammen med sin kone, Marie Milo, nyder udsigten over haven - resultatet af mange års arbejde.

Men Milo er også den type, som helst ikke sidder stille for længe af gangen.

Han skal lige en tur ned mellem sine blomster. Nipper lidt her, nipper lidt der.

Men af effektivt havearbejde kræver haven ikke særligt meget, forsikrer han i hvert fald.

To-tre timer om ugen

med plæneklipper, lidt lugning osv.

Sjældnen »Pinsebo«

Milos filosofi er, at planterne skal passes, men de skal også have ro. Og i øvrigt skal en have hele tiden trimmes. Det nytter ikke, at man anlægger en flot have - og så regner med, at den passer sig selv de næste 20 år.

En haves planter skal holdes i skak. Der skal beskæres, ad åre ryddes lidt her og nyplantes lidt der - hvis udseendet til stadighed skal være smukt og frodigt, men også civiliseret.

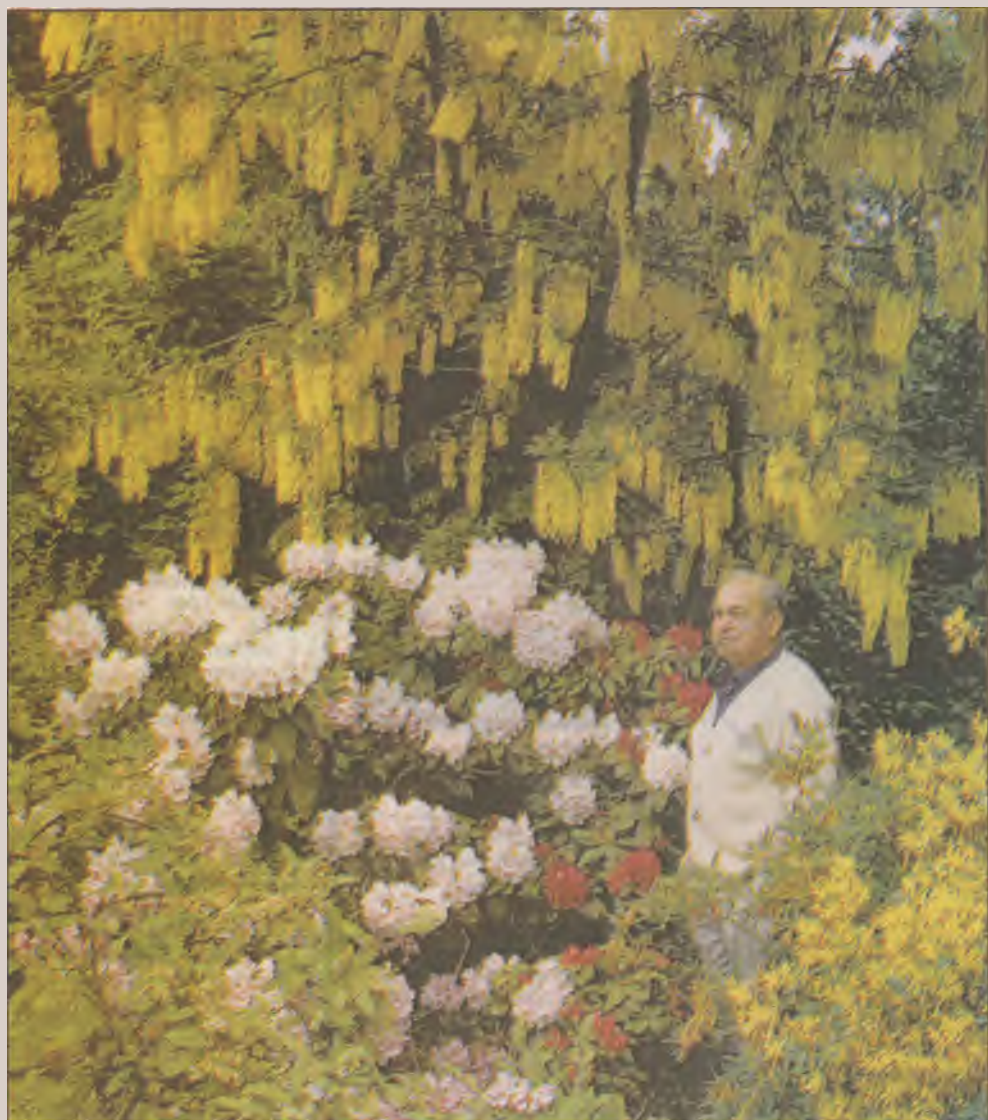
I haven på Carit Etlarsvej er resultatet, at haven, der på trods af sin almindelige parcelhusstørrelse, næsten fungerer som en

planteskole-udstilling, i hvert fald, hvis det er rododendron eller roser, man er interesseret i at se mangfoldigheden af.

Ind imellem rummer Milos have imidlertid også sjældenheder. Blandt andet har en ganske speciel gran, et sjældent eksemplar af »Pinsebo«, en hædersplads.

Selv har Milo i sine flere end 40 år som gartner kun set tre-fire eksemplarer af den gran, som populært kaldes »Pinsebo«. Og han har aldrig tidligere set træet med kogler.

Men dem oplever han i år. For hans egen »Pinsebo« står nemlig lige nu med de smukkeste, sartgrønne kogler på grenene, hvor nålene i øvrigt helt usædvanligt også vokser på undersiden af grenen.

Chr. Milos filosofi er, at farverne i en have skal supplere hinanden og skifte gradvist ssæsonen igennem. En have skal være frodig, men også civiliseret. Her er han foreviget i sin egen forhave på Carit Etlarsvej, hvor farverne skifter sommeren igennem.